„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty 1 artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 35. Poniedziałek 14. Lutego 1870. Rok wydania 60.

Część nieurzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące pismo odręczne:

Kochany kuzynie Arcyksiążę Wilhelmie! Rzeczywiste zasługi, które jako prezes b. komisyi do karabinów odtylcowych położyłeś przez wytrwałą usilność i roztropne kierowanie pracami komisyi w sprawie nowego uzbrojenia wojska nastręczają mi miłą sposobność wyrażenia Ci Mego najzupełniejszego zadowolenia i uznania.

Wiedeń, 1. lutego 1870.

Franciszek Józef m. p.

Jego c. i k. Apost. Mość najwyższem pismem gabinetowem z d. 26. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej nadać hrabiemu Władysławowi Rozwadowskiemu jeneralnemu koniuszemu i c. k. szambelanowi pozostającemu przy c. k. ministerstwie rolnictwa w stopniu szefa sekcyi godność tajnego radcy z uwolnieniem od taks.

Część urzędowa.

Wiedeń. D. 10. b. m. odbyło się posiedzenie izby deputowanych Rady państwa.

Liczba deputowanych obecnych była dość mała. Galerye prawie próżne.

Na ławie ministrów zasiedli ministrowie: dr. Herbst, dr. Brestel, dr. Stremayer, br. Plener, dr. Giskra i dr. Banhans.

Ministerstwo oświaty przedłożyło projekt do ustawy o dotacyi nauczycieli przy średnich szkołach przez państwo utrzymywanych. Ustawa ta przeznacza dla nauczycieli w Wiedniu 1100 złr. rocznej pensyi a dla nauczycieli w innych miastach 1000 złr. Co pięć lat służby otrzymają nauczyciele w dodatku 150 złr.

Minister oświaty dr Stremayer odpowiedział na interpelacyę względem podwyższenia opłaty szkolnej przy uniwersytecie wiedeńskim. Minister oświadczył, że uchwały kollegium profesorów wydziału medycznego jeszcze dotąd nie otrzymał i że starać się będzie o to, by wszelkie w tej mierze postanowienia nie wypadły na niekorzyść ubogich słuchaczów.

Dep. Lepenna interpelował ministra handlu, czy przedłoży jeszcze w tej sesyi ustawę względem kolei żelaznej w Dalmacyi.

Dep. van der Stras zdawał sprawę z petycyi odesłanych do komisyi budżetowej.

Petycyę akcesistów i oficyałów sądowych żądających podwyższenia płacy odesłano do rządu z prośbą o spieszne uwzględnienie.

Układ pozostały z Rzymem odesłano do komisyi budżetowej.

Z kolei nastąpiła dyskusya nad ustawą o koalicyi.

Dr. Klun wystąpił jako sprawozdawca.

W jeneralnej dyskusyi zabrał głos dr. Mayrhofer i wykazując wadliwe strony ustawy wniósł, by ją odesłano do komisyi, która ma się jeszcze raz nad nią zastanowić wspólnie z komisyą wyborczą dla ustaw karnych.

Wniosek ten został dostatecznie poparty.

Po przemówieniu br. Kübeck za ustawą t. j. za zniesieniem zakazu koalicyi, zabrał głos dep. Skene i przemawiał przeciw ustawie. Mowca zarzucał izbie i rządowi, że przy swej dobrej woli i zbytniej uległości dla chwilowej presyi nie liczy się dokładnie z następstwami swego kroku i ztąd uchwala nieraz szkodliwe ustawy. Szkodliwemi ustawami nazywa mowca ustawę znoszącą kajdany i ustawę wprowadzającą sądy przysięgłych. Mowca przyznał, że przy uchwalaniu tych ustaw głosował za niemi, lecz dzisiaj poznawszy złe skutki ztąd wynikłe, ubolewa nad tem i głosować będzie przeciw przedłożonej ustawie o koalicyi, gdyż ją tożsamo za szkodliwą uważa.

Dep. Steffens przemawiał za ustawą, gdyż widzi w niej korzyść dla swobody ekonomicznej.

Dep. Hanisch z względów jurydycznych popierał wniosek dr. Mayrhofera.

Za ustawą przemawiali dalej dr. Mayer, dr. Schindler, który zbijał argumenta Mayrhofera, ministrowie dr. Herbst i br. Plener, a w końcu sprawozdawca dr. Klun.

Wniosek Mayrhofera odrzucono prawie jednogłośnie. §§. 1—3 ustawy przyjęto bez dyskusyi podług wniosków komisyi. Przyjęto również dalsze paragrafy zgodnie z wnioskami komisyi, a w końcu i całą ustawę w trzeciem czytaniu. W końcu przedłożył prezydent wniosek postawiony przez br. Petrino.

Wniosek ten opiewa jak następuje:

1. „Zmiany w ustawach zasadniczych państwa w celu rozszerzenia autonomii krajów tak, jak tego żąda postawiony na 4. posiedzeniu Rady państwa wniosek dr. Grocholskiego rozciąga się z uwzględnieniem potrzeb na wszystkie królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa.“

2. „Poleca się komisyi wybranej dla wniosku dr. Grocholskiego, by o wniosku niniejszym przedłożyła izbie sprawozdanie równocześnie z sprawozdaniem o wniosku dr. Grocholskiego.“

Wniosek ten br. Petrino poparli deputowani słoweńscy, Cerne Ljubissa, Figuly, hr. Kokorzowa, br. Kotz, hr. Spiegel, dr. Roser i hr. Dürckheim.

Wniosek ten dostatecznie poparty zostanie wydrukowany a następnie do komisyi odesłany.

— Osme posiedzenie Izby panów Rady państwa w d. 11. b. m. zagaił prezydujący książę C. Auersperg o godz wpół do 12.

Na ławie ministrów zasiedli J. E. prezes ministeryum Hasner, tudzież pp. ministrowie dr. Plener, dr. Giskra, dr. Herbst, dr. Brestel, Fml. Wagner, dr. Banhans i dr. Stremayer.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia J. E. prezes ministeryum Hasner przedstawił izbie nowo mianowanych członków ministerstwa Fml. Wagnera, dra Banhansa i dra Stremayera, przyczem przemówił następnie:

Ponieważ od chwili ukonstytuowania się ministerstwa dość już czasu upłynęło, a rząd już kilkakrotnie miał sposobność wypowiedzenia swoich zapatrywań tak w ogólności jak i w szczególności, nie sądzę aby należało wyjaśniać tutaj szczegółowo zapatrywania rządu.

Ostatnie posiedzenia w. Izby poświęcone były zawotowaniu adresu do Najj. Pana przyczem w. Izba

Część historyczno-statystyczna.

Sprawozdanie Komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego za rok 1869.

(Ciąg dalszy.)

Oddział Jarosławski odbył premiowanie dnia 20. czerwca.

Rozdał na premia 300 złr. — a mianowicie: 2 premia po 50 złr., 2 po 40 złr. i 4 po 30 złr. Razem 8 premiów w sumie 300 złr. Koszta sprowadzania weterynarzy do komisyi sędziów wynosiły 18 złr. 40 ct. Ogółem 318 złr. 40 c.

Pozostałą kwotę 181 złr. 60 c. odesłał Oddział komitetowi. Z tych przesłano 180 złr. Oddziałowi Przemyskiemu na premiowanie w Mościskach dnia 15. listopada, które następnie odroczone zostało na dzień 26 listopada. Czy jednak to premiowanie się odbyło, nie nadeszła dotąd relacya Oddziału.

Premiowanie w Horodence odbyło się dnia 20go września.

Rozdano na premia 250 złr. — a mianowicie: 1 premium na 100 złr., 1 na 50 złr., 1 na 40 złr. i 2 premia po 30 złr. Razem 5 premiów w sumie 250 złr. Koszta weterynarza wynosiły 15 złr. Ogółem 265 złr.

Pozostałą kwotę 735 złr. zwrócił oddział — a komitet postanowił użyć jej na premiowanie w tejże strefie w trzech punktach — a to w Tarnopolu, Czortkowie i Brzeżanach. Premiowanie odłożono do wiosny, a dotyczącym Oddziałom przesłano po 245 złr., tudzież instrukcyę i dyplomy; oznaczenie zaś terminu pozostawiono Oddziałom.

Premiowanie w Samborze odbyło się dnia 12go października.

Rozdano na premia 370 złr. — a mianowicie: 3 premia po 50 złr., 1 premium na 40 złr. i 6 premiów po 30 złr. Razem 10 premiów w sumie 370 złr. Koszta weterynarza i inne wynosiły 31 złr. Ogółem 401 złr.

Pozostałą kwotę 599 złr. odesłał przewodniczący komisyi strefy podgórskiej p. Józef Gizowski a komitet uchwalił użyć tej kwoty w połowie na premiowanie w Sanockiem, w połowie zaś w Oddziale Żurawieńskim — i premiowanie odłożyć do wiosny.

W Kamionce Strumiłowej — miało się odbyć premiowanie dnia 15. listopada; z powodu jednak złych dróg nie przyszło do skutku, a Oddział po strąceniu wydatków poniesionych w kwocie 49 złr. 20 c. odesłał resztę w sumie 450 złr. 80 c., którą komitet postanowił przechować do wiosny, na premiowanie znowu w Kamionce.

Między rozdanemi premiami było 6 premiów włościańskich.

Premiowania z subwencyi z r. 1869 nie będzie — gdyż ministerstwo przeznaczyło całą kwotę subwencyjną na zakupno buhajów wyłącznie.

III. Subwencya sadownicza. (1000 + 3500 = 4500 złr. w. a.)

Z sumy pierwotnie udzielonej 1000 złr. przeznaczonych było 200 złr. na premia — a 800 złr. na założenie gminnych szkółek drzew owocowych.

Po przeprowadzeniu korespondencyi z wszystkiemi Oddziałami w tej mierze, i rozpatrzeniu się w nadesłanych propozycyach, rozdano premia następującym osobom: X. Żabie z Radochoniec 50 złr., X. Wolińskiemu z Tudorowa 50 złr., X. Obłoczyńskiemu z Truskawca 40 złr. Włościaninowi Tyczce z Jabłonki 30 złr., p. Przeszlakiewiczowi szkoły głównej w Gródku 30 złr. Razem 200 złr. w. a.

Premia z odnośnemi dyplomami przesłano na ręce dotyczących Oddziałów — i takowe w sposób uroczysty stronom doręczone zostały.

Szkółki drzew owocowych założono: 1) w Gródku, 2) w Horodence, 3) w Birczy, 4) w Brzeżanach, 5) w Komarnie.

Subwencyonowano zaś szkółkę w Tudorowie za wyraźnem zezwoleniem ministerstwa.

Każdej z tych szkółek udzielono 100 złr. zasiłku, na ręce dotyczącego Oddziału. Do zarządu złożone są komitety osobne — nadzór zaś naczelny przysługa Oddziałom.

Nadmienić wypada — iż zakładanie gminnych szkółek drzew owocowych w kraju naszym ulega wielkim trudnościom — gminy bowiem niechętnie skłaniają się do tego, pomimo udzielanej przez rząd subwencyi; raczej u stron prywatnych, spotkać się można z ofiarnością — dowodem tego Bircza, gdzie na założenie szkółki darował pan Innocenty Kowalski 1200 sążni kwadrat., dowodem Brzeżany, gdzie hr. Stanisław Potocki ofiarował pod szkółkę 2 morgi i 1565 sążni kwadrat., dowodem Horodenka, gdzie właściciel Mik. br. Romaszkan ofiarował pod szkółkę 600 kwadr. sążni.

Z tego powodu postanowił komitet wnieść podanie do ministerstwa, aby dozwolone było subwencyonowanie nietylko szkółek gminnych, ale i prywatnych, z zastrzeżeniem pewnej korzyści dla ogółu.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

miała sposobność wypowiedzieć, jak się zapatruje na wielkie kwestye bieżące.

Rząd znajduje się w tem miłem położeniu, że może stwierdzić zgodność swoją z wyrażonemi tam życzeniami. Widzi jednak, odwołując się do debaty nad adresem, że pomiędzy przekonaniami większości a mniejszości panuje w pewnym względzie zgodność: mianowicie obie strony są tego zdania, że konstytucya co do formy powinna zostać nienaruszoną.

Takie było zdanie mniejszości, ale i większość nie zaprzeczała potrzeby utrzymania pokoju w państwie, nie zaprzeczała, że w tym celu wszystko uczynić należy co się da z konstytucyą pogodzić. Różnica polega tylko w zakreśleniu zasadom konstytucyi granic, po za które wykroczyć by nie należało.

Mam jednak to silne przekonanie, że jeżeli kwestya ta będzie przedłożoną w. Izbie w formie konstytucyjnej natenczas duch sprawiedliwości, słuszności i prawdziwie austryackiego patryotyzmu który zawsze kierował wszystkiemi krokami w. Izby, doprowadzi niewątpliwie do porozumienia.

Rząd trzymać się będzie zawsze tego stanowiska i tuszy więc, że w. Izba nie odmówi mu swego poparcia i życzliwości jej poleca dalsze swoje kroki.

Po odesłaniu petycyi do właściwych komisyi wniesiono kilka interpelacyi. Między innemi książę Colloredo-Mannsfeld z 18 towarzyszami wniósł następującą: Zażalenia z powodu wzrastającej coraz bardziej niepewności osób i własności na prowincyi, które w ostatnich latach niejednokrotnie dawały się słyszeć i były nawet przedkładane c. i k. rządowi w rezolucyach i petycyach, stają się coraz głośniejsze, ponieważ niepewność osób i własności wzrasta w sposób coraz bardziej zatrważający, a niewiadomo wcale, czy rząd przedsiębierze jakie środki zaradcze. Podpisani przeto zapytują, dla czego rząd ociąga się z obmyśleniem środków zaradczych i co zamierza przedsięwziąść dla położenia tamy dalszej niepewności.

Prezes ministeryum dr. Hasner przyrzekł odpowiedzieć na tę interpelacyę na jednem z najbliższych posiedzeń.

Przystąpiono potem do porządku dziennego i kilka projektów ustaw odesłano do właściwych komisyi dla wzięcia ich pod obradę. Następnie odczytano sprawozdanie komisyi względem projektu ustawy o małżeństwach między osobami nie należącemi do żadnego uznanego kościoła i projekt ten przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu bez debaty.

W końcu przyjęto bez debaty wniosek hr. Jerzego Thurna względem lokowania kapitałów w obligacyach kolejowych z prawem pierwszeństwa.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 1¼. Przyszłe posiedzenie w d. 12. b. m. Na porządku dziennym wybór komisyi budżetowej.

— „Oe. Corr.“ pisze, że wniosek Jego Exc. prezesa ministrów względem przeniesienia niektórych wydziałów z ministerstwa obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego przedłożony został jak słychać Najj. Panu do rozstrzygnięcia, poczem nastąpi obsadzenie posad. Gdyby wewnętrzna policya państwa miała przejść do zakresu prezydyum ministerstwa, natenczas administracyjne sprawy policyjne, dyrekcye policyi itd. i cywilna straż bezpieczeństwa zostałyby przyłączone do ministerstwa spraw wewnętrznych a żandarmerya i wojskowa straż policyjna pozostałyby przy ministerstwie obrony krajowej. Zresztą J. E. Fml. Wagner nie objął jeszcze formalnie ministerstwa.

— „Wiener Abendp.“ pisze: „Słowa, które J. Ex. minister obrony krajowej Fml. Wagner przy rozprawach o kwestyi dalmatyńskiej na posiedzeniu komisyi adresowej z d. 9. b. m. wypowiedział, zostały niedokładnie podane w sprawozdaniu „Reichsrathscorrespondenz“ i w tem mylnem brzmieniu powtórzone przez dzienniki wiedeńskie. Dosłowne brzmienie oświadczenia Fml. Wagnera jest następujące: „Wiadomo mi jest, że w powiecie Cattaro już od kilku dziesiątek lat objawiała się zła dążność, że wszelkie rozporządzenia rządowe podejrzywano tam i przedstawiano przed ludnością wiejską w najgorszem świetle, że podburzano lud przeciw rządowi i starano się jego niedowierzanie przeciw władzom rządowym podsycić wymysłami, potwarzami i oszczerstwem. Że wobec tych faktów znienawidzona ustawa o landwerze mogła dać powód do zbrojnego powstania, jest rzeczą tem prawdopodobniejszą, ileże i tu odegrała rolę południowo-słowiańska agitacya skierowana nie tyle przeciw Austryi ile przeciw Turcyi.“

— „Wien. Abendp.“ pisze: „Pewien dziennik wiedeński w artykule poświęconym sprawom dalmatyńskim tłumaczy pogłoskę o cofnięciu nakazu zredukowania siły wojskowej w Dalmacyi własnoręcznym listem księcia czarnogórskiego, który według doniesienia tegoż dziennika, ma wyraźnie przestrzegać rząd przed wycofaniem wojska z powiatu kotarskiego. Pominąwszy ten fakt, że rozporządzenie ministerstwa wojny względem zmniejszenia wojska w Bocche di Cattaro nie zostało cofniętem, lecz wchodzi właśnie w życie, możemy upewnić, że cała wiadomość o własnoręcznym liście księcia czarnogórskiego jest zmyśloną.“

— „Reichsraths-Correspondenz“ podaje następujące sprostowanie mylnie podanej mowy dep. Lapenna przy rozprawie o dalmatyńskiej kwestyi na posiedzeniu komisyi adresowej: „Nie twierdziłem, że powstanie w Bocche di Cattaro zostało bezpośrednio wywołane; twierdziłem owszem, że powstanie to było wynikiem rozdrażnienia umysłów wywołanego od dawna rozmaitemi czynnikami a mianowicie kwestyą aneksyi, namiętnościami stronnictw itp. i niedowierzania podniecanego przeciw każdej ustawie uchwalonej w Radzie państwa. Przeprowadzenie ustawy o landwerze było najbliższym powodem krwawego wyrazu tego silnego rozdrażnienia. Również nie powiedziałem, że wsparcie ze strony Rosyi wywołało i podsycało powstanie i że rozrzucano obraz cara. Zwróciłem jedynie uwagę na istniejącą w niektórych częściach Bocche di Cattaro od dawna sympatyę dla Rosyi, którą rząd rosyjski pozyskał sobie darowiznami sprzętów kościelnych i zapomóg na budowę cerkwi i dzwonów. Sympatyę tę można zresztą i po tem poznać, że obraz cara w niektórych domach tamtejszych stanowi najważniejszą ozdobę.

Londyn. „Times“ w artykule jednym, który jest niejako poglądem historycznym, wykazuje, jak wielkie znaczenie mają dla Anglii ostatnie zdarzenia europejskie. „Times“ twierdzi, że koniec wojen prowadzonych przeciw Napoleonowi I. osłabił znacznie interes Anglii w międzynarodowych przymierzach. Wielka Brytania przyjęła od tej chwili system pewnej czujnej neutralności i patrzyła bacznie na kiełkujące rewolucye. Jako naródowość Anglia sprzyjała zawsze patryotom hiszpańskim, portugalskim, greckim, włoskim i polskim, lecz rząd nie przykładał do rewolucyi wielkiej wagi i upadek każdego powstania nie uważał za wielkie nieszczęście. Pokój był tak pożądanym, że rząd przyjmował go zawsze z zadowoleniem. W dalszym toku tego artykułu „Times“ przedstawia bardzo treściwie wpływ wypadków na kontynencie od r. 1848 na Anglię i przychodzi do tego rezultatu, że odkąd Francya przewodniczyć usiłuje w planach liberalnych, żadna kwestya z wyjątkiem Rzymu nie może niepokoić umysłów. „Prawdopodobnie — pisze „Times“ — rewolucye i wojny ustąpiły na czas

Dokumenta i dyplomy.

Goret, Grabówki, Kłosów, Marcinkowice, Marklówka, Mierziączka, Turówka, Wieliczka.

1386, 1393, 1395, 1403, 1413, 1421. 1569, 1597, 1750.

Wypis z metryk koronnych aktu komisyjnego. obejmującego oddanie wójtowi wielickiemu Janowi Szczerbiczowi niektórych gruntów i dochodów w używanie, tudzież dochodzenie względem dziedzictwa Goret.

1 2 **Augustus Tertius** Dei Gratia Rex Poloniæ, | Magnus Dux Lithvaniæ,
3 4 Russiae, Prussiæ, Ma|soviæ, Samogitiæ, Kijoviæ, Vołhyniæ, Podoliæ, Po|dla-
5 chiæ, Livoniæ, Smolensciæ, Severiæ, Czernie|chviæq(ue), nec non Hæredi-
6 7 tarius Dux Saxoniæ, et | Princeps Elector. | Significamus præsentibus Literis
8 9 Nostris quorum | interest Universis et Singulis Reperiri in Actis Me|trices
10 Regni Actum Commissionis seu Inquisitionis in|frascriptum tenoris sequentis

11 **Sigismundus Tertius** etc. Significamus etc. Oblatum esse Nobis,
12 nomine No|bilis Joannis Szczerbicz Advocati **Wielic**ien(sis) G(e)n(er)osi
13 Pauli | Szczerbicz Secretary N(ost)ri Fily, Actum Co(m)missionis seu In-
14 15 qui|sitions ex Decreto Nostro non ita pridem celebrat(æ) et expe|dit(æ), ma-
16 nibus infrascriptorum Co(m)missariorum Nostroru(m) | subscript(um), et si-
17 gillis munitum, integrum, nullamq(ue) suspi|tionem in se haben(tem), de quo
18 quamvis Decretum N(ost)rum | approbatorium intercessit, tamen propter ca-
19 20 sum ali|quem fortuitum supplicat(um) Nobis est, ut eum in Acta Can|cellariæ
21 N(ost)ræ referri, ejusb(ue) Rescriptum Authenticum ex|tradi mandare digna-
22 remur. Cujus quidem Actus tenor | de verbo ad verbum talis erat.
23 Actum in **Wieliczka** in | domo nobilis Stanislai Rzekiecki in fundo
24 advoca||tiali **Wielic**ien(si) consisten(te) coram M(agni)f(i)cis et G(e)n(e-
25 ro)sis D(omi)nis, Stanislao | Czykowski Succamerario Terræ Cracovien(sis),
26 Stanislao Kuczkowskj | Zuppario **Wielic**ien(sis), Martino Dobrzyszowski
27 Zuppario Ilcusien(si), | et Joanne Waczowski Zupparum **Wielic**ien(sium)
28 Superintenden(te), | Co(m)missarys ad Actum infrascriptum per Decretum Sa-
29 cræ Re|giæ M(ajes)t(a)tis dat(is) et deputat(is), Die Decima Septima Mensis
30 31 Ju|ny, Anno Domini, **Millesimo, Quingentesimo, Nonagesi|mo**
32 **Septimo.** Præsentibus, Nobili Christophoro Cizowski | et Honesto Blasio
33 Kołek Ministerialibus Regni Generali|bus, et alys Testibus fide dignis.

August Trzeci *z Bożej łaski Król Polski, Wielki Książe Litwy, Rusi, Prus, Mazowsza, Żmójdzi, Kijowa, Wołynia, Podola, Podlasia, Łotwy, Smoleńska, Siewierza i Czerniechowa, Dziedziczny Książę Saksonii i Książę Elektor. Oznajmiamy niniejszym listem Naszym wszem wobec i każdemu z osobna, komu na tem zależy, iż w aktach Metryk koronnych znajduje się Akt komisyi czyli dochodzenia niżej zamieszczony treści następującej:*

Zygmunt Trzeci *itd. Oznajmiamy itd. że imieniem Szlachetnego Jana Szczerbicza, Wójta* ***wielick****iego a syna Rodowitego Pawła Szczerbicza Sekretarza Naszego, przedłożony Nam Akt dochodzenia czyli komisyi w skutek wyroku Naszego niedawno odbytej i przeprowadzonej, podpisami pieczęciami Komissarzów Naszych niżej wyrażonych opatrzony, całkowity i bynajmniej nie podejrzany, i że aczkolwiek w skutek niego zapadł Nasz wyrok zatwierdzający, jedna z powodu szczególnego jakiegoś przypadku byliśmy proszeni, abyśmy polecić raczyli, iżby był w Akta kancelaryi Naszej wciągnięty, i z niego wiarygodny odpis wydano. Którego to Aktu osnowa dosłowna była taka:*

Działo się we ***Wieliczce*** *w domostwie Szlachetnego Stanisława Rzekieckiego, na gruncie wójtowskim* ***wielick****im będącem, przed Wielmożnymi i Rodowitymi Panami: Stanisławem Cikowskim Podkomorzym ziemi krakowskiej, Stanisławem Kuczkowskim* ***wielick****im, Marcinem Dobrzyszowskim Żupnikiem olkuskim i Janem Waczowskim żup* ***wielick****ich Dozorcą, Komisarzami do Aktu niżej wypisanego wyrokiem Jego Królewskiej Mości wyznaczonymi i zesłanymi, na dniu siedmnastym miesiąca czerwca roku Pańskiego* ***Tysiącznego Pięćsetnego Dziewięćdziesiątego Siódmego,*** *w obecnego Szlachetnego Krzysztofa Cyżowskiego i Uczciwego Błażeja Kołka. Woźnych generalnych koronnych, i inszych świadków wiarygodnych.*

(Dalszy ciąg nastąpi.)

dłuższy. W pokoju postęp odbywa się spokojnie, a doniesienia z zagranicy są krótkie i małej wagi; jednem słowem pokazuje się teraz prawdziwość przysłowia: żadna nowina, dobra nowina.

Paryż. „Journal officiel" pisze o rozruchach paryskich z dn. 8. b. m.: „Wyrok wydany przeciw panu Rochefortowi wykonano wczoraj. Z powodu nadzwyczajnie gwałtownych mów rozwiązano publiczne zgromadzenie przy ulicy Flandre. Przewodniczący wezwał do broni, przyaresztował komisarza policyi i wezwał do powstania, co większość zgromadzonych z wahaniem wysłuchała. Tysiąc pięćset ludzi rozbiegło się na przyległe części miasta z okrzykami: Niech żyje rzeczpospolita. W Faubourg du Temple przy ulicy de Paris, w Belleville i przy ulicy Saint Maur postawiono barykady. Policya miejska i gwardya zajęły natychmiast te barykady. Rozsądna i pracowita część ludności tych ulic zachowaniem swem zaprotestowała przeciw tym rozruchom. Policya miejska i gwardya starały się z rozwagą i umiarkowaniem przywrócić napowrót komunikacyę i aresztować najwinniejszych. Niestety został oficer pokoju Lombrod ciężko raniony w chwili, gdy chciał zbiegowisko rozpędzić.

— „Journal des Debats" z dn. 9. b. m. pisze: „Paryż jest zupełnie spokojny, przybrał swą zwykłą fizionomię, a ostatnie wypadki po trzeźwem zastanowieniu nie wydają się większemi i ważniejszemi od niepokojów w czerwcu z. r." „Constitutionnel" uspakaja tożsamo ludność i mówi, że masy robotników nie usłuchały podżegań a burzyciele ustępowali wszędzie już na sam widok sierżantów miejskich. Wszystko to wygląda, pisze ten dziennik, jak wodwil, do którego fantazya Paryżan przywiązuje polityczne znaczenie. Najgłówniejszą rolę w tych rozruchach odgrywać mieli gameny. Pomiędzy aresztowanymi znajduje się bardzo dużo chłopaków w dziecinnym wieku. Barykad postawionych w nocy dn. 8. b. przy ulicach du Temple, St. Maur, Oberkempf i Quai de Valmy, nikt nie bronił. Tylko niektórzy byli uzbrojeni w szpady. W La Vilette, Bastille i Faubourg St. Antoine panował zupełny spokój. Gdy Flourens w pierwszej nocy na pierwszej barykadzie usiłował masy do walki skłonić nadeszła gwardya. Widok gwardyi rozprószył nawet najbliższych towarzyszy Flourensa, który też zaraz potem umknął. Potem zaraz doniósł prefekt policyi jenerałowi Canrobertowi, że prawdopodobnie nie ma żadnego niebezpieczeństwa.

— Z Marsylii donoszą pod d. 9. b. m.: Wczoraj wnocy zgromadziły się na Corso i przyległych ulicach tłumy, które spiewały marsyliankę i wyszydzały policyę i żandarmów. Wojsko zachowało się całkiem spokojnie. Aresztowano trzydzieści osób.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Wnocy z 10. na 11. b. m. trzy wyrobnice zamieszkałe w domu pod l. 349 przy ulicy żółkiewskiej zmarzły w skutku zagorzenia.

Onufry Wysocki, właściciel realności l. 132¼ na Bajkach, został tknięty apopleksyą dn. 13. b. m. w zabudowaniu św. Jura, dokąd przypadkiem przyszedł, i natychmiast umarł.

(Rozprawy prasowe przed sądem przysięgłych.) Dnia 15. lutego rozprawa ostateczna przeciw „Gazecie Narodowej" obwinionej o zbrodnię zaburzenia pokoju publicznego (§. 65) przez artykuł o sprawie dalmackiej Dnia 18. lutego: rozprawa ostateczna w procesie wytoczonym przez p. Nathana von Kallira przeciw „Gazecie Narodowej" o obrazę honoru. Dnia 22. lutego: rozprawa ostateczna w procesie o obrazę honoru, wytoczonym przez Jana Dobrzańskiego przeciw „Dziennikowi Polskiemu".

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające, D. 15go b. m.: Michał Buśko, ciężkie obrażenie ciała; Dyduch Wasyl, ciężkie obrażenie ciała; Panas Jędrzej, zabicie przez nieostrożność; Kobak Semko, oszustwo; Czepil Filip, zbiegowisko.

Dn. 17. b. m.: Castelpietro Giacomo, zabójstwo przez nieostrożność; Bonowiec Semko, gwałt publiczny; Roszula Jakób, ciężkie obrażenie ciała; Gadio Dmytro, ciężkie obrażenie ciała; Ilczyszyn Wasyl, kradzież; Biłowus Daniło, kradzież.

Dn. 19. b. m.: Kurdzieła Pawło, gwałt publiczny; Chraszewski Jan, gwałt publiczny; Rogalin Fedko, ciężkie obrażenie ciała; Panasiuk Hryć, kradzież; Morz Frejde, kradzież.

— Przestrzeń kolei żel. brodzkiej pomiędzy stacyami w Kniażem i Złoczowie jest od wczoraj popołudniu tak dalece śniegiem zawianą, że pociągi ze Lwowa dochodzą tylko do Kniażego. Dla usunięcia tej przeszkody zarządzono wszelkie możebne środki.

Ostatnia poczta.

Paryż, 12. lutego. „La France" pisze: Z powodu spisku na życie cesarza uwięziono kilka osób. Krąży pogłoska, że przy uwięzionych znaleziono listy w najwyższym stopniu kompromitujące Rocheforta.

Dzienniki ogłaszają pismo, w którem Rochefort wzywa prezydenta ciała prawodawczego, by postawiono ministeryum w stan oskarzenia z powodu podniecań do wojny domowej. „La Patrie" pisze: Ważne i nader kompromitujące papiery, które znaleziono przy uwięzionych, będą przedmiotem dokładnego śledztwa sądowego.

— Paryż, 13. lutego. Siedmiu redaktorów dziennika „Réforme" otrzymało cytacye sądowe.

Ciało prawodawcze nie zezwoliło na odczytanie pisma Rocheforta, a prezydent odmówił nawet przyjęcia tego pisma.

Berlin, 12. lutego. Dzisiaj nastąpiło zamknięcie sejmu. Hr. Bismark odczytał mowę tronową, która się odnosiła wyłącznie do spraw sejmowych, zapowiedziała zwołanie sesyi nadzwyczajnej, stosunków zewnętrznych zaś nie dotknęła wcale.

Monachium, 12. lutego. Adres większości przyjęto 78 głosami przeciw 62.

Konstantynopol, 12. lutego. Sprawa dotycząca fregat pancernych (egipskich w porcie tulońskim) została załatwioną. W. Porta przyjmuje na siebie zobowiązania kontraktowe wicekróla Egiptu wobec spółki okrętowej.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów. Na IV. posiedzeniu walnego zgromadzenia delegatów galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego w dn. 10. b. m. wybierano prezesa wiceprezesa i 12 członków komitetu. Prezesem wybrano p. Smarzewskiego Seweryna, wiceprezesem p. Jabłonowskiego; członkami komitetu pp.: Strzeleckiego Henryka, Pajączkowskiego Wiktora Jakóba, Dzieduszyckiego Edwarda, Szczepańskiego, Br[illegible] Micewskiego, Hallera, Chłędowskiego, Białosk[illegible]iego, Podlewskiego Waleryana i Strzeleckiego F[illegible]

Ceny targowe w miesiącu styczniu:

	Miejsce targu									
	Rzeszów		Strzyżów		Głogów		Ropczyce		Sędziszów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	33	4	.	4	.	4	50	3	50
„ żyta	2	43	2	50	2	50	2	50	2	40
„ jęczmienia . .	2	27	2	25	2	25	2	20	2	15
„ owsa	1	50	1	50	1	50	1	40	1	50
„ hreczki	.	.	2	50	2	.	2	40	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	85		80	.	60	.	60	.	55
Grochu	3	30	3	.	3	50	3	20	2	90
Cetnar siana	1	70	1	20	1	35	1	20	1	15
Sąg drzewa twardego	9		6	.	7	50	7	.	7	30
„ „ miękkiego	6	50	4	.	5	.	5		6	25
Funt mięsa wołowego	.	17	.	14	.	15	.	15	.	14
Miara wina	1	37	1	.	1	30	.	60	1	30
„ piwa	.	26	.	18	.	22	.	24	.	24
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	.	.	20	.	20	.	20
„ bez wiktu .	.	35	.	.	.	30	.	40	.	45

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12. lutego.

Hotel europejski: Hr. Zamojski J., z Warszawy. — Polański D., z Rudnik. — Wszelaczyński K, z Kopyczyniec.

Hotel Langa: Hr. Zerontin P., c. k. por., z Rzeszowa.

Hotel angielski: Miączyński J., z Palikrów. — Postruski J, z Swistelnik. — Puzyna W., z N. Martynowa. — Rucki S., z Motycza.

Hotel krakowski: Osiecimski L. z Tuligłów. — Podhorodeński E., z Modrowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12. lutego.

PP. Wolrich M., c. k. nadlekarz, do Sambora. — Stark A., c. k. nadpor., do Brzeżan. — Dr. Maks H., adw., do Tarnopola. — Bal J, do Tuligłów. — Bieniaszewski G., do Wysokiej. — Czajkowski A., do Bóbrki. — Hulimka A., do Leszczkowa. — Kirchmajer J., do Krzesławiec. — Lang B., do Wolicy. — Łączyński H., do Wybudowa. — Mysłowski A., do Koropca. — Mrozowicki M., do Krakowa. — Obertyński S, do Tuszkowa. — Pierzchała I, do Uszkowic — Romaszkan J., do Stanisława. — Treter H., do Laszek. — Wnorowski M. i Zeblowski K., do Derzowa.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 12 lutego.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	238	25	239	25
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	265	50	266	50
„ banku hip. galic. .	—	—	—	—	104	—	106	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a. . . .	—	—	—	—	85	75	87	60
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	77	—	77	75
Banku hip. gal. . . .	—	—	—	—	90	—	90	50
Gal. zakł. kr. włośc. .	—	—	—	—	90	50	92	—
Oblig. ind. gal. . . .	—	—	—	—	73	30	73	90
„ W. Ks. Krak. . .	—	—	—	—	—	—	-	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. . I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	72	5	78
„ cesarski	—	—	—	—	5	76	5	81
Napoleondor	—	—	—	—	9	81	9	91
Pół imperyał rosyjski .	—	—	—	—	10	—	10	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	51¼	1	52
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe .	—	—	—	—	1	82	1	83
Srebro	—	—	—	—	120	75	122	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10. lutego. 1870

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.50	70.65
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 cało losy	234 —	235 —
„ „ „ 1839 piąta część losów . .	233 50	234 50
„ „ „ 1854 po 250 zł. 4% . . .	90 50	91 —
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% . . .	97.20	97 40
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% . . .	103.—	103 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. . . .	123.20	123 40
Renty Como po 42 lir. austr.	22.75	23.25

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	93.50	94.50
Bukowiny	73.25	74.—
Galicyi	73.50	74.—
Niższej Austryi	95.75	96.50
Siedmiogrodu	75.50	76.—
Węgier	79.—	79.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% . . .	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	327.—	328.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	264.10	264.30
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	938.—	940.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40% . . .	—.—	—.—
Banku narodowego	725.—	727.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	587.—	589.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	184 25	184.75
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2152	2157
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	238 50	239.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	205 75	206.25
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	382.—	383.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	251.30	251 50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	230.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.25	107.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.—	78.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.25	90.75
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6% . . .	90.50	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.10	93.25
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.50	91.—
„ „ „ (renta) po 6% . . .	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

(za 100 zł.)		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.25	90.75
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	94.75	95.—

5. Losy.

(za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.25	163.75
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	99.—	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16 —
Salma po 40 zł. m. k.	40.—	41. —
St. Genois „ 40 „ „	—.—	—.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. .	27.—	28.75
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	124.—	126.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23 —
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	103.35	103.45
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.—	103 20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.15	103 40
Hamburg za 100 M. B.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	123.50	123.65
Paryż za 100 fr.	48 05	49.10

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.81	5.81½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.85	9.85½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.—	121 25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 12. lutego.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	50
„ „ z procentami z maja i listopada .	60	50
„ „ w srebrze	70	45
Losy z 1860. roku	97	10
Akcye banku wiedeńskiego	723	—
„ „ kredytowego	264	60
Londyn 10 funtów szterlingów	123	85
Srebro	121	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	81½

(375) **Edykt.** (1)

Nr. 11077. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w skutek prośby dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego pod dniem 21. października 1869 do l. 11077 podanej rozpisuje się w celu zaspokojenia wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, jako to: kapitałów z dniem 1go lipca 1864 w sumach 3505 złr. 14 kr. i 822 złr. 16 kr. m. k. czyli 3680 złr. 49½ kr. i 863 złr. 38 kr. w. a. należących wraz z prowizyą 4% od tego samego dnia liczyć się mającą, tudzież z prowizyą zwłoki od pojedyńczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach po 112 złr. 30 kr. i 22 złr. 30 kr. m. k. czyli 118 złr. 12½ kr. i 23 złr. 62½ kr. w. a. od dnia 1. lipca 1864 zalegających, za każdą pojedyńczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia po 4% liczyć się mającą, kosztów w kwotach 21 złr. 95 kr. i 11 złr. 17 kr. w. a. już przyznanych z zastrzeżeniem potrącenia kwoty, gdyby jaka na rachunek tej wierzytelności tymczasem zapłaconą była, jako też kosztów niniejszej egzekucyi w kwocie 12 złr. 62 kr. obecnie przyznanych, egzekucyjna sprzedaż dóbr Ciemierzowice wraz z gruntem Odebranka, w obwodzie Przemyskim położonych ut Libr. Dom. 307, p. 418 n. 29 on. p. Włodzimierza Jana Maryana 3ga im. Michlik własnych w jednym terminie, a to: na dzień 28. marca 1870 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym przedsięwziąść się mającą pod następującemi warunkami uchwałą z dnia 26go lutego 1868 do l. 14830 zatwierdzonemi, a uchwałą z dnia 10. maja 1868 do 14830 zmienionemi.:

1) Sprzedać się mająca realność składa się z dóbr Ciemierzowice i z gruntu Odebranka w obwodzie Przemyskim położonych, które razem stanowią ciało tabularne ut Dom. 14, pag. 384 haer.

2) Za cenę wywołania stanowi się wartość w sumie 27.300 złr. w. a. przez austr. bank narodowy stosownie do statutów jego wypośrodkowana. Dobra te na tym terminie także niżej ceny wywołania 27.300 złr, w. a., jednakowoż za niższą cenę jak 16.000 złr. w. a. sprzedane nie będą.

3) Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest przed rozpoczęciem licytacyi 10% ceny wywołania, t. j. 2730 złr. w. a. w gotówce, lub w obligacyach państwa, lub też w listach zastawnych banku narodowego, albo też galic. stan. instytutu kredytowego, rachując takowe według kursu w ostatniej gazecie wiedeńskiej jako wadyum złożyć; bank narodowy zaś od złożenia wadyum uwolnionym zostaje. Zakład kupiciela wzięty będzie do depozytu sądowego, zakład zaś reszty licytantów takowym po zamknięciu licytacyi zwrócony zostanie.

O czem się galic. Towarzystwo kredytowe i p. Włodzimierza Jana Maryana 3ga im. Michlik już wieloletniego z miejsca pobytu niewiadomego do rąk uchwałą z 9. maja 1868 do l. 5051 ustanowionego kuratora p. adwokata Dr. Wajgarta, wszystkich wierzycieli hipotecznych tych dóbr z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, niewiadomych zaś lub tych, którzyby po 21. czerwca 1869 do tabuli weszli, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała niniejsza i dalsze uchwały w tej sprawie wydać się mające albo zupełnie doręczoną być nie mogła, lub zapoźno doręczoną została, przez kuratora p. adwokata Dr. Regera z substytucyą p. adwokata Dr. Chamajdesa ustanowionego.

Przemyśl, dnia 22. grudnia 1869.

(374) **Edykt.** (1)

Nr. 263. Ces. król. sąd krajowy Krakowski podaje do publicznej wiadomości, iż uchwałą tegoż sądu z dnia dzisiejszego do l. 263 ustanowiono z miejsca pobytu niewiadomemu Józefowi Jadowskiemu kuratorem ad actum doręczenia rezolucyi z 17. sierpnia 1869 do l. 13554 w sprawie egzekucyjnej Ignacego Kaczkowskiego przeciw Tekli Jadowskiej i spadkobiercom Kazimierza Jadowskiego pto 2395 złp. z p. n. p. adwokata Koreckiego ze substytucyą p. adwokata Kucharskiego, doręczając mu wspomnioną rezolucyę.

O czem p. Józef Jadowski także niniejszym edyktem zawiadomiony zostaje.

Kraków, 18. stycznia 1870.

(368) **Edict.** (1)

Nro. 5151. Vom k. k. Bezirksgerichte Grodek wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung des durch Hersch Altkorn ersiegten Summe von 200 fl. öst. W. sammt Gerichtskosten pr. 2 fl. 23 fl., dann der Executionskosten pr. 1 fl. 87 kr., 9 fl. 25 kr., 2 fl. 35 kr. und 15 fl. 75 kr. öst. W. die executive Feilbietung der sub CNr. 1 Judenstadt Grodek liegenden, zum Nachlasse nach Salamon Altman gehörigen Realität an den Terminen, den 21. März 1870, den 4. April 1870 und den 27. April 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts durchgeführt werden wird. Als Ausrufspreis dient der erhobene Schätzungswerth je 375 fl. öst. W. Jeder Kauflustige hat 10% des Ausrufspreises als Vadium zu Händen der Commission zu erlegen. Bei den ersten zwei Terminen wird die Realität nur um oder über den Schätzungswerth, beim dritten Termine aber auch unter dem Schätzungswerthe veräußert. Der Grundbuchsauszug, Schätzungsact und die übrigen Bedingnisse können hiergerichts eingesehen werden, dessen die Partheien und die Tabulargläubiger Dwora Altman, Leisor Altkorn, die liegende Masse nach Moses Abend durch den Curator David Schiff, Sara Abend und die Stadtcassa Grodek verständigt werden.

Grodek, 14. December 1869.

(371) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 5110. Ces. król. sąd powiatowy w Zaleszczykach czyni wiadomo, że w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego Tarnopolskiego z dnia 20go października 1869 L. 12110 na zaspokojenie przez Mikołaja Bekierskiego wywalczonej sumy 209 złr. w. a. z odsetkami po 6% od dnia 26. lutego 1867 bieżącemi. i kosztów sporu 7 złr. 77 kr., egzekucyi 5 złr. 63 kr., 4 złr. 7 kr., 7 złr. 36 kr. i 5 złr. 16 kr. przymusowa licytacya realności pod Nr. kons 356 w Zaleszczykach położonej, dłużnikowi Janowi Kułaczkowskiemu własnej, w następnych trzech terminach, a to: na dniu 3. marca 1870, 7. marca 1870 i 4. maja 1870, każdą razą o 10tej godzinie rano w tutejszym c. k. sądzie rozpisuje się z tem, że przy pierwszych dwóch terminach ta realność tylko powyżej ceny szacunkowej lub za takową, przy trzecim terminie ale także poniżej ceny szacunkowej, jednakże tylko za taką cenę sprzedaną będzie, która wszystkie długi na realności hipotekowane pokryje, gdyby jednak i taka cena nie była uzyskaną, natenczas celem ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 5go maja 1870, po którym zawarty termin do licytacyi wyznaczony zostanie, przy którym ta realność i poniżej ceny szacunkowej się sprzeda.

Cena wywoławcza jest 721 złr. 95 kr. Wadyum 73 złr. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne w sądowej registraturze przejrzeć można.

O czem się obie strony i wierzycieli hipotecznych, jako to: c. k. prokuratoryę skarbową i Karolinę Nanassy, zaś z miejsca i pobytu niewiadomych p. Józefa Pawłowskiego i Mikołaja Słońskiego, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby poźniej do tabuli weszli, przez ustanowionego kuratora p. adwokata Dr. Zakrzewskiego.

Zaleszczyki, dnia 29. grudnia 1869.

(376) **Edykt.** (1)

Nr. 722. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem z miejsca pobytu i życia niewiadomych p. Jana Kościszewskiego, p. Teodora Dzikowskiego i p. Dyonizego Krokowskiego, że z powodu prośby p. Eleonory Montomeri de praes. 24go stycznia 1870 do l. 712 o intabulacyę prawa hipoteki sumy 4400 złr. a. w. z p. n. w stanie biernym realności w Przemyślu na błoniu pod L. 247 położonej, na rzecz c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego i o wykreślenie odmownych uchwał tabularnych magistratu Przemyskiego z dnia 11. marca 1835 do l. 180 w pozyc. 9. haer., z dnia 18. marca 1835 do l. 402 w pozyc. 1. on. i z dnia 23go października 1839 l. 2491 w pozyc. 2. on. uchwała dozwalająca powyższą intabulacyę, tudzież wykreślenie naprowadzonych uchwał magistratu Przemyskiego na dniu dzisiejszym wydaną, i że celem doręczenia takowej wzmiankowanym interesentom kurator w osobie tutejszego p. adwokata krajowego Dr. Łużeckiego ustanowionym został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 4. lutego 1870.

(377) **Edykt.** (1)

Nr. 1227. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa niniejszem posiadacza dwóch w czasie pożaru miasta Stanisławowa dnia 28. września 1868 zatraconych weksli następującej treści:

„Stanislau den 12. Juni 1868 pr. 212 fl. öst. W. vier Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Primawechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden Zweihundert Zwölf öst. W. den Werth erhalten, und stellen es auf Rechnung ohne Bericht Fr. Maria Janocha in Stanislau. Meite Baron. Angenommen Maria Janocha, für mich an die Ordre des Hr. Izak Baron, Werth erhalten Meita Baron“ i

„Stanislau den 23. Juni 1868 pr. 993 fl. öst. W. Vier Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Primawechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden Neunhundert Neunzig Drei ö. W., den Werth erhalten und stellen es auf Rechnung ohne Bericht. Fr. Maria Janocha in Stanislau. Meite Baron. Angenommen Maria Janocha Für mich an die Ordre des Hr. Izak Baron. Werth erhalten Meite Baron,“.

aby te dwa weksle w 45 dniach od trzeciego ogłoszenia edyktu rachując temu c. k. sądowi obwodowemu tem pewniej przedłożył, inaczej bowiem takowe na prośbę Izaka Baron za amortyzowane uznane będą.

Stanisławów, 1. lutego 1870.

(379) **Edict.** (1)

Nr. 7858. Vom Zborower Bezirksgerichte wird hiemit kundgemacht, daß zur Vornahme der mit Beschluß vom 17. November 1869 Z. 9645 in der Wechselrechtssache des Abraham Roth wider die liegende Masse des Dawid Leitner pto. 200 fl. österr. Währ. sammt 6% Zinsen vom 14ten März 1864, dann Gerichtskosten 6 fl. 37 kr. und der Executionskosten pr. 4 fl. 89 kr. und 11 fl. 47 kr. bewilligten executiven Feilbietung der, der liegenden Masse des David Leitner gehörigen Realität Nr. 31 in Zborów die Termine auf den 28. März 1870, dann auf den 11. April 1870 und auf den 25. April 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bestimmt wird, wozu die Kauflustigen mit dem Beisatze eingeladen werden, daß die Licitationsbedingungen in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden können.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zborów, am 26. Jänner 1870.

(378) **Edykt.** (1)

L. 5152. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Podhajcach podaje się do publicznej wiadomości, że na wezwanie c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 17. listopada 1869 l. 9163 odbędzie się celem zaspokojenia wygranej sumy wekslowej 86 zł. w. a. z odsetkami po 6proc. od dnia 12. września 1868 bieżącemi i kosztami sądowemi w ilości 6 zł. 87 kr. w. a., 4 zł. 36 kr., tudzież kosztów egzekucyjnych w kwocie 5 zł. 87 kr. i 5 zł. 88 kr. w. a. przyznanych, jakoteż niniejszych kosztów w ilości 12 zł. 38 kr. w. a. przymusowa sprzedaż publiczna realności rustykalnej l. k. 46 w Podhajcach na przedmieściu halickim położonej, dłużnika Aleksandra Łukomskiego własnej, na rzecz Markusa Tortona w 3ch terminach w tutejszym c. k. sądzie dnia 1. kwietnia 1870, dnia 29. kwietnia i dnia 20. maja 1870, każdą razą o godzinie 10. rano, iż przy pierwszych dwóch terminach ta realność tylko powyżej lub za cenę szacunkową, zaś przy trzecim terminie takowa nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Za cenę wywołania stanowi się wartość aktem ocenienia sądownie w kwocie 328 zł. 90 kr. wal. a. oznaczona.

Każdy chęć kupna mający obowiązany jest 10 proc. ceny szacunkowej, t. j. kwotę 32 zł. 80 kr. w. a. w gotówce jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

O czem się chęć kupienia mających zawiadamia iż dalsze warunki, pod któremi ta realność sprzedana być ma w tutejszym sądzie przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podhajce, dnia 2. stycznia 1870.

(360) **Kundmachung.**

Nro. 37342. Es ist von dem bürgerlichen Wund- und Geburtsarzte Johann Ribonics in Wien gestiftetes Stipendium im Betrage von jährlichen 105 fl. öst. W. vom I. Semester des Studienjahres 18⁶⁹/₇₀ angefangen zu verleihen.

Zum Genusse dieses Stipendiums, welches bis zur Vollendung der chirurgischen Studien dauert, sind arme Studirende der Chirurgie berufen.

Die Bewerber um dieses Stipendium haben ihre mit den Beweisen über ihre Armut und ihre Studien, ferner mit dem Tauf- und Impfungsscheine belegten Gesuche bis Ende Februar 1870 bei der k. k. n. ö. Statthalterei zu überreichen.

Bemerkt wird, daß nur jene Gesuche der Stempelpflicht nicht unterliegen, welche mit einem legalen Armutszeugnisse belegt sind.

Wien, den 21. Jänner 1870.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.